

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, надання юридичних консультацій

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

ПРИВАТБАНК БАНКУЄ ПО СУЧАСНОМУ

В перших числах жовтня, голова ГО ЗБЗС Анатолій Войтко, зайшов по справах до керівника Нетішинської філії Приватбанку Лініка Ю.В.

І, коли розмова зайшла про можливість звернення до Хмельницького регіонального керівника банку, то від Юрія Володимировича почув відповідь, яка

приємно вразила, бо за радянських часів, таке й не снилося.

Виявилося керівника немає тому, що він ... помінявся на місяць з керівником Тернопільським місцем роботи.

Українське правління банку, каже Юрій Володимирович, баче в цьому запоруку продуктивного обміну кращим досвідом. Адже без

сумніву за місяць роботи на місці колеги, буде що йому підказати і так саме – почути, а після, усе краще що стороннім зацікавленим оком побачив у сусіда, запровадити в себе.

Тепер, мені не дивно, каже Анатолій Войтко, чому Приватбанк користується авторитетом клієнтів.

Іван Висновок

І ДИПЛОМА НЕ ДАЛИ І АТЕСТАТА НЕ ВІДДАЮТЬ, ЯК ЗУБИ НЕ НАБ'ЮТЬ

Я, Касянчук Світлана Юзефівна, мати 5-ти дітей, безробітна. Мій син Касянчук Олександр Михайлович в дитинстві дуже хворів. В 1 рік і вісім місяців отримав опіки різного ступеня. В три роки захворів на аутоімунну тромбоцитопенічну пурпуру (назву може не точно знаю – захворювання крові, 1990 рік). До 2002 року був інвалідом дитинства. На даний час захворювання в стадії ремісії. Має ще захворювання позвоночника: грижі Шморля, сколіоз, остеохондроз, хронічна гастропатія, гастродуоденіт. Але слава Богу, Бог дає йому можливість вижити.

З вересня 2005 року Олександр, навчався в Нетішинському професійному ліцеї №23 на газоелектрозварника. На початку навчального року майстер ліцею Муха Володимир Миколайович збирав з кожного учня по 50 грн. „спонсорських“ (під розписку в зошиті). Як мені відомо, то по Закону спонсорські вносяться в касу учбового закладу і на руки видається квитанція про сплату, але цього не було.

На протяжці учбового року учні державну стипендію (приблизно 100 грн.) отримували через банкомат, а квітневу (в травні 2006р.) чомусь став видавати майстер Муха В.М. Та ще, як видавати? По 80 грн. із стипендії забирив, після того як учні розписувалися за 100. Мовляв: „Так вирішив батьківський комітет“.

На початку травня 2006 року син відмовився віддавати за квітень із стипендії ці гроші, і звалилися на нього всі біди. Як майстер не віддав, пішов із старшим братом забирати квітневу стипендію. Вимагали вони в Мухи В.М. таким чином: покажи документ, який засвідчує право забирати в учнів ці гроші. Такого документу він не надав, а тому віддав стипендію. Вони

йому сказали щоб більше такого інциденту не було. Але ж, проходить місяць і знову ж з травневою стипендією в червні ця сама історія. Тільки на вимоги, віддати стипендію – Муха В.М. вже не віддає її усю (100 гривень), а реагує силовими методами: до здачі заліку по виконанню контрольних швів не допускає, документів, які треба для допуску до захисту не приймає, рецензії не пише, дипломної роботи в сина не приймає.

Син поскаржився мені, я звернулася до майстра Мухи В.М. з питанням, на що він забирає 80 грн. із стипендії? Він мені відмовився пояснити. Сказав, що треба на батьківські збори ходити. Я сказала що в мене була поважна причина, чому я не була на батьківських зборах, але хочу знати на що забирають гроші. Він тоді мені сказав: „Щоб виписати диплом платно“. Кажу: „Добре! Покажіть скільки треба заплатити я заплачу. Якесь же ж розцінки існують, і якщо вони існують, то ж не 80 грн.“ Муха В.М. начебто погодився мені показати ціни на дипломи в учбовій частині (бо ми були в майстерні).

По дорозі від майстерні до учбової частини зустріли старшого майстра Ющенка. Пояснила йому ситуацію. Він мені й каже, що у них свої порядки а я мовляв прийшла встановлювати свої закони? У них електроенергія за рахунок учнів, обладнання за рахунок учнів, приміщення за рахунок учнів. А взагалі Михайлович (тобто Муха В.М.) чого ти нервуєшся (так каже Ющенко). Віддай йому цей місяць стипендію, а наступного місяця поставиш йому двійку і забереш стипендію. А цей місяць хай ще „прокушає.“ Я йому кажу: „Не прокушає! Як ви розмовляєте?“ А він каже: „А що зробить?“ – „Кажу вам ще раз, не прокушає!“ „Ну ладно“ – каже: „Це його справа що він з нею зробить“. І Ющенко сказав моему сину, щоб показав що-

денник з практики. Став придирається до підписів спеціалістів, що були закріплені наставниками за сином під час практики, яку проходив в ЕПЗМ МУ – 13. Сказав, що: може він (син) сам собі до коліна написав цю практику і характеристику.

Щоденник вони нам забракували, хоч Муха В.М. перевіряв сина по місцю практики і знав що він там добросовісно працював, до заліку по здачі контрольних швів не допустили, але стипендію (з криком) Муха В.М. віддав і вигнав мене з кабінету, нагрубив. Ющенко все це чув. Я для Ющенка кажу: „Це таке відношення до батьків? То яке вже до учнів?“ На це він мені відповів: „Він рознервувався.“ А я не рознервувалася? Муха В.М. вибіг за мною з свого кабінету з аудіо касетою. На дворі стояло багато чоловіків, працівників ліцею, став мені розмахуючи касетою погрожувати прокуратурою, мовляв він записав як мої сини йому погрожували, коли приходили забирати стипендію. А я йому кажу: „Ти мене не лякай прокуратурою, я тебе скоріше злякаю. Мама учня приходила до тебе вже, й казала що за вимагання грошей в дітей сядеш в тюрму? Ось і я кажу, що сядеш. В мене є свідки.“ Ющенко тоді став допитуватися: „І що, у вас є свідки?“ Кажу „Є!“ Щось йому там іще вслід нам кричали. Я вже їх не чула. Ми з сином пішли додому.

На захист диплому син вже не пішов, бо як вони його не допустили до здачі контрольного шва, то до захисту диплому, не допустили б тим більше.

Син змирився з змарнованим часом і хотів піти вчитися в інше місто. Щоб мати хоч який документ про обрану професію. В липні пішов забирати документи, сказали що багато працівників у відпустці, будуть в кінці серпня. Пішов в серпні, кажуть: ще не всі повиходили з відпу-

закінчення на стор. 2

І ДИПЛОМА НЕ ДАЛИ І АТЕСТАТА НЕ ВІДДАЮТЬ, ЯК ЗУБИ НЕ НАБ'ЮТЬ

закінчення, початок на стор. 1
стки. І ось, третього жовтня їхав з воєнкомату з сусідськими хлопцями, і по дорозі додому зайшов в НПЛ № 23 щоб по підписувати обхідний лист і забрати документи.

Підписав обхідний лист, залишилося підписати тільки майстру Мусі В.М. І знову зіткнувся з проблемою. Муха В.М. сказав що син може підписи по підробляв, тому нічого підписувати не буде поки не перевірить. Син погодився, сказав що завтра зайде за документами, щоб були готові. І тут почалося. Муха В.М. почав репетувати, що мовляв він йому ще вказувати буде? До директора став тягнути, порвав куртку по швах. Син каже: „Чого ти мене до директора тягнеш? Я тут вже не вчуся”. Але Муха В.М. затягнув його в кабінет учбової частини (це в них учительська), став кричати щоб визвали міліцію, вдарив сина в груди, той дав йому здачі. Вчителі присутні відтягнули його та покликali заступника директора Осадчого О.Б., той забрав Муху В.М. на коридор, про що там розмовляли син не чув. Коли вернувся Муха В.М. в кабінет, син знову запитав чи підпише обхідний лист. І тут Муха В.М. вдруге при вчителях вдарив мого сина кулаком в зуби. Син відразу почув в роті присмак крові. Запалився гнівом. Муха почав задкувати, і тікати. Син не втримався (здали нерви) і наздогін дістав його два чи три рази.

Коли ми з сином за порадою борців за справедливість (громадська правозахисна організація, членом якої я є) прийшли в приймальне приміщення лікарні, щоб зняти побої, то там вже побачили майстра Муху. Вірогідно, що вже проінструктували, як треба далі знущатися і робити винним мого сина.

Прошу люди добрі, — захистіть.

Касянчук С.Ю.

Від редакції

Виглядає все це так. Учень в жовтні сплатив 50 гривень спонсорських, а під кінець навчання (вчився добре і на практиці був кращим) не захотів платити 80 гривень із своєї стипендії. Кажуть інші батьки, що стипендію виплачується не всім, а лише тим учням, котрі вчать добре. Чи платили по 80 гривень ті, хто погано вчиться, не відомо. Один з викладачів практичного навчання рішив „допомогти” учню прийняти встановлений невідомо ким в ліцеї „порядок” для всіх однаковий і змусити погодитися віддати державні, що мали би стати стипендією, гроші з стипендії. Учень виявився „не сучасним”, бо навіть тоді, коли не допустили до заліку контрольного шва і навіть як йому не віддали диплома — не віддав 80 гривень із стипендії, а прийшов забрати документи. Майстер не витримав такої „наруги”.

Ми перевірили факт конфлікту. І директор, і заступник підтвердили, що дійсно Муха Володимир Миколайович вдарив колишнього учня, за що вони звільнили цього майстра вже з роботи. І сам Муха Володимир при зустрічі

підтвердив, що в п'ятницю (13.10.06р.) він працює останній день. Також він підтверджує, що він не здержався і вдарив Касянчука Олександра.

На другий день в суботу Муха В.М. приходив в редакцію газети „Вісник малозахищених” з дружиною і вагітною дочкою. Дочка зачитала (в руки не дали) протокол (ніби оригінал?) від 21.02.06 року батьківського комітету, на якому були батьки (21 присутній, в групі-35) де прийняли рішення здавати по 80 гривень. Голова редакційної ради запитав, що ж стало причиною конфлікту? Відповідь була: „ні разу нічого не приніс, а я сам купляв електроди і (не запам'яталось) — ще щось він купував. Після, Муха В.М. продемонстрував півхвилини декілька слів аудіо запису (зробленого, як він сказав, десь вкінці першої половини травня 2006 року). На записі чути було як (вірогідно Касянчук Олександр) називає Муху В.М. „ти пахло”. Казав В.Муха, що з другого боку запису є ще краще. Ще казав, що він має звукозапис і тієї розмови коли приходила мати Олександра з сином.

Директор і завуч сказали, що Касянчук Олександр вчився добре, власне і майстер стверджує те саме. Лише показував пояснення Олександра чого він тричі в лютому і тричі в березні не був на навчанні (один раз за станом здоров'я а решта за сімейними обставинами). Дивувався майстер, що пропуски були лише по понеділках, вівторках і середах, чи то не по графіку?

І ми дивуємося, чому такі речі впливають на вирішення питання бити чи не бити майстру учня, тим паче колишнього. Та ще ж впливають чомусь на те: видавати диплом чи не видавати, тим паче, що учнем екзамени здані.

Показував, ще майстер Муха В.М., якийсь від руки зроблений звіт чи таблицю, в якому він відзначив, хто що з учнів йому здав, то там проти прізвища Касянчук декілька рисочок. І заявив він, що все продемонструє це в суді, що не боїться ні суду, ні прокуратури.

Можливо, бо з міліції Касянчук (то певне, що й Муха В.М.) вже отримав копію Постанови про відсутність злочину. В якому деякі факти виглядають не так. Ось наводимо Заяву ГО ЗБЗС, яка взылася колективом громадського об'єднання захищати члена цієї організації.

Прокурору міста Нетішин Хмельницької обл. Гончаруку В. В. Заявник: ГО ЗБЗС в інтересах члена організації Касянчука Олександра Михайловича. (Контактна особа — голова Ради ЗБЗС — Войтко Анатолій Григорович), поштова адреса: вул. Набережна, 7, м. Нетішин, Хмельницька обл., 30100

ЗАЯВА

До нас за захистом звернувся член нашої організації Касянчук Олександр Михайлович. Керуючись правом (передбаченим Конституцією України ст. 40) громадян звертатись колективно до державних органів та Законом України (ЗУ) „Про звернення громадян”

ст. 1, колектив ГО ЗБЗС звертається, згідно ЗУ „Про об'єднання громадян” ст. 20, в інтересах члена організації Олександра Касянчука до державного органу — прокуратури і **просить** Вас юридично кваліфікувати законність постанови ДІМ Нетішинського МВ УМВС України в Хмельницькій області л-нта міліції Форсюка Р.В. про відмову в порушенні кримінальної справи від 11.10.2006 р. (копія додається) та захистити права і свободи громадянина Касянчука Олександра Михайловича — члена громадського об'єднання „З'єднання борців „За справедливість””.

При цьому звертаємо Вашу увагу, що слідчий не розібрався або зумисне змінив факти щодо того, що він в **постанові написав**: 1) „... у червні 2006 року закінчив Нетішинський професійний ліцей”, а насправді — Касянчук закінчив ліцей, але не отримав про закінчення диплома встановленого зразка, а замість нього отримав (після того, як отримав 03.10.06 р. від майстра ліцею удар в зуби) 13 жовтня 2006 року Свідоцтво (датоване 27 червня 2006 р.) про те, що прослухав (чи пройшов) курс навчання; 2) „... забрати документи про закінчення даного закладу”, а насправді — Касянчук хотів забрати документи не про закінчення закладу, бо в таке чудо вже не вірив, а: свідоцтво про народження, атестат про середню освіту, додаток до атестату, які йому не повертали невідомо чому; 3) „... в обоюдну бійку” — а насправді Касянчук бійку не починав з викладачем, і не збирався битися, а домагався забрати свої документи, які не видавали йому, бо він не віддав стипендію майстру Мусі В. М., (який не підписував обхідного листа не тому, що у майстра була підстава згідно його компетенції, а тому що взяв під сумнів інші підписи (ніби він їх не знає), які вже стояли в підписнім листі); 4) „... громадський порядок грубо порушений не був” — а насправді справа не про громадський порядок, а про стосунки учня з викладачем (правомірні чи ні?), а тому застосування чл. незастосування ст. 296 КК тут сумнівні і не вичерпні.

В тексті постанови слідчий замовчує, що гр-н Касянчук О. М., до того як його двічі вдарив майстер ліцею, п'ять раз (в т. ч. двічі з братом і один раз з мамою) вимагав гроші у гр-на Мухи В. М. з своєї стипендії (за квітень — в травні, за травень — в червні), яку йому не видавав майстер за належною сумою — приблизно 100 гривень, а змушував розписатися за усю суму, але 80 гривень не видавав (не вияснив слідчий, як майстер заволодів стипендією учня) і замовчує те, як після того, як учень з братом в травні все ж забрала в Мухи В. М. стипендію учня Касянчука Олександра за квітень, то майстер Муха В.М. не допустив учня до заліку контрольного шва, не видав рецензію, через що Касянчук не зміг захищати диплом, і за травень місяць стипендію в червні взагалі не віддав

продовження на стор. 6

ПРО НАВЕРНЕННЯ ВІРУЮЧИХ — НЕ ЗАВЖДИ ТУДИ, КУДИ БОГ ВКАЗАВ

З'єднанню борців за справедливість прийшлося відстоювати правду не одного віруючого. Живучи в миру, віруючі люди терплять всі злодіяння світу цього. Коли ці терпіння мають скінчитися, чи вони так обов'язкові? Керівники конфесій розповідають про повагу до начальника, про покірність владі, необхідність утікати від зла тощо. Тобто, наче не можна протиставитися злу при очевидній нрузі, грабіжницькій політиці у ставленні до злидених беззахисних, а особливо наче, не дай Бог судити когось. Безумовно, всяка влада від Бога. Але ж та, яку ми заробили. Наяль заробляємо і, навіть, обираємо ми собі часто далеко не святих. Навпаки іноді до влади потрапляють найбільші злодії. То чи потрібно кожному начальнику беззаперечно потурати в його амбіціях?

Якщо Біблію читати, неупереджено, а так, як вчив Христос (відповідаючи сатані – з урахуванням усього вчення, яке є в Писанні, а не вибірково), то Боже Слово навчає, яких начальників поважати, яким не мовчати, яких ставити керівниками, суддями. Наприклад, ще у ранніх віршах (9-11 глави 3) пророка Михея (далі будуть відповідно такі скорочення: Мих.3:9-11) говориться: „почуйте ж це, голови дому Якового та начальники дому Ізраїля, які нехтують справедливість, а все пруде викривляють, вони кров'ю будуть (тобто вони причина крові) Сіона, а кривдою – Єрусалима. Його голови (пояснюється чому так станеться) судять за хабара...”. У Приповістях Соломонових (28:12,15) говориться: „велика пишнота, як тішаться праведні, коли ж несправедливі зростають, то треба шукати людину ... лев ревучий й ведмідь ненажерливий – це безбожний володар над людом убогим” Далі в Псалмах (Пс58:2-3 - Золотім псаломі Давидовім): “чи ж то справді ви, можли (тобто можновладці, у тім числі і духовні), говорите правду, чи людських синів слушно судите? Отже у серці ви чините кривди, до рогу насильства рук ваших торуєте на землі” і (Пс 82:1): „розсудіте нужденного та сироту, виправдайте вбогого та бідаря, порятуйте нужденного та бідака, збережіть з руки несправедливих!”. А от що каже Бог через пророка Осію. “... між ними (можновладцями) нікого нема, хто б кликав до Мене по Божому – добротворно правив народом” (Осії7:7) і “Вони (намісники) ставлять царя, але не від Мене”

(Осії8:4). Отже, бувають царі не від Бога, і з такими царями, які не від Бога і не Боже чинять, певне що треба говорити так: “... нехай буде тобі, о царю, знане, що богам твоїм ми не служимо, а золотому бованові (тепер двоногому), якого ти поставив, не будемо вклонятися!” (Даніїла3:18). Тому, що Бог навчає: “навчіться чинити добро, правосуддя жадайте, карайте грабіжника, дайте суд сироті, за вдову заступайтесь!” (Ісаї1:17); або - “... він розсуджував справу нужденного й бідного, тоді добре було! Чи не це - Мене знати? говорить Господь” (Єремії22:16).

Зверніть увагу. Бог каже, що знати Його – означає розсуджувати справу нужденного й бідного! І ще каже, що тоді, коли чинитимемо так, – буде добре!

Не обійшла увагою Біблія і ще декотро з завжди важних (Ісаї 10:1): „... горе законодавцям несправедливим та писарям, які пишуть на лихо, (- 2) щоб від правосуддя усунути бідних; (16:3) подай раду, зроби присуд...стань їм захистом перед грабіжником”.

Новий Заповіт ще більшого вимагає: „найважливіше в Законі покинули: суд ... це треба робити...” (Матвія23:23), “Коли хто бути першим бажає, - нехай буде найменшим із усіх і слуга всім!” (Марка9:35); або – “хто найбільший між вами, нехай буде, як менший, а начальник - як службовець” (Луки22:26); “Господові – Богові своєму вклоняйся, і служи Одному Йому!” (Лук4:8) – Так, Сам Христос, відповів сатані, хоч Йому той давав і владу, і блага, аби вклонився (Лук4:6-7). Христос відігнав спокусника, відмовився служити владі земній – сатанинській. Він на прикладі показав, як служити Божим людям – аж помив їм ноги... В розділі Дії (5:29) сказано: „Бога повинно слухатися більш, як людей!”. Апостол Павло в Посланні до Римлян (1:28-32) наводить „присуд Божий, що ті, хто чинить таке (повні всякої неправди, лукавства, зажерливості, злоби, повні заздрости убивства, суперечки, омани, лихих звичаїв, обмовники, наклепники, богоненавидники, напасники, чваньки, пишні, винахідники зла, неслухняні батькам, нерозумні, зрадники, нелюбовні (немиловисті) варті смерті”, а Яків (4:7) навчає: „підкоріться Богові та спротивляйтесь дияволу, - то й утече він”.

Багато чого ще можна знайти в цій наймудрішій книзі. Гріх, знаючим Писання, не розповідати вичерпно і правдиво про Нього шукачам істини - Бога.

Так говорить Господь-Бог про намісників нещирих (Єз13:5,10-11,14,19): “Не ввійшли ви в проломи і не загородили загороди... щоб стати на бій Господнього дня*. Саме за те, що вони (тодішні провісники слова) впровадили народ Мій у помилку, говорячи “мир”, а миру нема. І він (народ) буде мура (тобто надійну споруду), а вони (більшість пастирів, попів, ксьондзів й інших намісників) тинкують його тинком (тобто відгороджують від грішного світу блаженною загорожею, яка не встоїть). Скажи до тих, що тинкують тинком, що упаде. І розіб'ю Я ту стіну (не істинно Божу), яку ви обтинкували тинком, і повало її до землі, й оголється підвалина (неправда) її, і впаде, і ви загинете... Ви безчестите Мене в Мого народу за жмені ячменю та кришки хліба, забиваючи душі, що не повинні б умирати, та лишаючи при житті душі, що не повинні б жити, своїми обманами Моему народові, що слухають лжу”. То чи потрібно слухати лжу, і як примиритися безробітному зі своїм жалюгідним становищем? Чи іншим малозабезпеченим? Беззахисним сиротам, вдовам, калікам? Ось як каже про це Господь (Іс42:22,23): “... і немає визвольника... й немає того, хто б сказав: Поверни! Хто з вас візьме оце до вух, на майбутнє почує й послухає?”. “Намісники” ж благословляють й підлу владу, пророкують мир, ще й просять народ її благословляти! Зрозуміло, що благословляти потрібно й ворогів, щоб Божими ставали, але ж миру нема! Тож, мабуть думати треба, як благословляти. От що кажуть пророки (тобто Бог) щодо того, коли буде мир. Даніїла4:24 „зламай же свої гріхи справедливстю, провину - милістю для вбогих, щоб твій мир був довготривалим”; Єзекіїлі13:10-16,19 „... мур миром не будується, а війною”; Єремії12:12 миру не буде для всякого тіла!; 23:17 вони справді говорять до тих, що Мене ображають: Господь говорив: Мир вам буде! 16 Не слухайте слів цих пророків”.

Чому Бог так каже? Бо із влади зло виходить і торжествує, і гріх те зло не виявляти, не сказати в церкві і на майдані: ось тут не побожому діється. Та “намісник” боїться, що якби нині виявив зло, заподіяне владою, захищаючи вдову, сироту, яких грабують щоденно, - його б завтра на хрест повели, як Христа (або як борців за справедливість – вісім безпідстав-

Продовження на стор. 7

НАЦІОНАЛЬНА ПОДАТКОВА ІДЕЯ: АБО “ГЕТЬ ПОДАТ-”

Про українську систему оподаткування сьогодні охоче висловлюється кожен, хто отримує або витрачає гроші. Зазвичай прийнято згадувати про “податковий тиск”, “непрозорість”, “криміналізованість” та інші негаразди національної здирницької політики. Але особливу активність у обговоренні сучасної податкової справи проявляють дві групи співвітчизників. Перші ніколи самі податків не сплачували, проте вважають себе “платниками” через те, що бачать надруковане у касових чеках “ПДВ-20%”. Другі приймають закони – “встановлюють правила гри(!)” - за якими вони розкрадають податки у астрономічних розмірах. Через обналічку, перестраховування, офшори та фіктивне відшкодування податку на подану вартість (ПДВ). Наявен також доволі мовчазний прошарок підприємців – так званий “малий та середній”. Частина з них щиро бажає здоров’я “Даніличу” за введення спрощеної системи. А всі разом тихою сапою поповнюють бюджетні рахунки в держказначействі. А ще “атсьбогіваят бабло” комусь із організованого угруповання “внутрішніх органів”. За кришування та невтручання. Більше або менше. А хто і зовсім нічого. Трапляються і такі серед спрощенців.

На тепер загальним визначенням для української “азаровщини” може прислужитися “пахло”. Згідно авторитетного зауваження славнозвісного В.Даля – “*смесь продуктов жізнедеятельности организмов і їх разложение*”. За такого, і виходить слухна відповідь на запитання з Європи: “Ну, а як там в Україні з оподаткуванням? – Смердить!”.

На підтвердження такого невітшного стану речей нещодавно оприлюднено висновки Світового Банку про умови для бізнесу в Україні. Гірше за наших зневажають підприємців лише в Чаді, Конго та Афганістані. А річні витрати часу на ведення податкової (і лише!) звітності майже в 200(!) разів більше за Емірати і сягають світової величі - 2185 годин! (А у Швейцарії – 63 години).

Відтак, податкова реформа, наочна у своїй нагальності, повинна здійснюватися під гаслом, який беззаперечно об’єднає Схід і Захід разом: **“Геть податкове пахло!”**

Як це не дивно, але зміни на краще започатковані ще у далекому 1998-му Указом Президента України про введення спрощеної системи оподаткування. Відтоді надходження до бюджету від платників єдиного податку збільшуються щорічно у десятки разів! Українці сьогодні штурмом беруть “єдине вікно” для реєстрації та сплати “єдиного податку”! Отакий виходить податковий каламбур: “єдиний в єдиному!” Пересвідчитися зможе кожен у податкових канцеляріях та реєстраціях. Можливість сплатити податки навіть без арифметики припала до душі

мільйонам співвітчизників. Разом із родинами та своїми найманими працівниками вони складають вже до двох третин населення України. Саме потужне збільшення числа спрощенців зумовило невгамовне зростання купівельної спроможності наших земляків. Тільки за минулий рік на третину зросло споживання. І вже за поточні місяці – на третину також.

За надану можливість законно отримувати прибутки та із задоволенням витрачати їх на власні, родинні і суспільні потреби причетний Гарант Конституції безумовно заслуговує на повічно-бронзову вдячність усіх українців: *“Вернай дарогай ідьоте, таваріці!”*

Нещодавно наша статистика засвідчила збільшення кількості громадян-мільйонерів до 5-ти тисяч. Майже чотири тисячі з них – підприємці. Серед них немає спрощенців. Тому що для таких існує обмеження до пів-мільйона гривень. Підвищити обсяг реалізації, скажімо, до п’яти мільйонів – і отримаємо наочне досягнення ще пам’ятної комуністичої утопії: *“Дагонім і перегонім Америку!”* За кількістю мільйонерів.

Сучасний розвиток суспільного життя у найрозвинутіших країнах достеменно свідчить: чим більше в країні багатих, тим менше в ній бідних! Наприклад, днями уряд США оприлюднив відомості, що за т.зв. “межею бідності” знаходяться американські родини із власними будинками та двома(!) автомобілями. Беззаперечний зразок для визначення напрямків нашої податкової реформи!

До прояву підтримки суспільних зусиль на зміцнення спрощеної системи оподаткування в Україні слід віднести Наказ ДПА України від 28.09.2004 за №651 *“Про затвердження Методичних рекомендацій щодо приведення проекту нормативно-правових актів з питань спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності суб’єктів малого підприємництва у відповідність до законодавства Європейського союзу та вимог положень угод ГАТТ-СОТ”*. Чудовий документ! (Дарма, що підписаний колишнім директором курятника). Європейці радять встановити річні обсяги реалізації для малого та середнього бізнесу в межах **5-40 млн Євро!**

І податки майже не стягувати. Ось і маєш євроінтеграцію! А у проекті нашого наступного бюджету передбачається дрібними та усіма іншими підприємцями значно покращити статистику кримінальних справ для “беркутів луценка” та інших “унутрішніх”. Отака вам “європрямованість”! Та будемо, помолившись, очікувати на природню обмеженість законотворчої дурості.

Принцип “єдиного податку” цілком може бути застосовано до великого і надвеликого системно-капітального бізнесу. Наприклад, для банків та страхових компаній вартість річної ліцензії виправдано встановити у розмірі **1 млрд гривень**. Щоб вгамувати обналічку та перестраховування десятків мільярдів. Окремий дер-

жавний збір (скажімо, відсотків 50) – за переказ коштів до офшорів або закордонних страховиків. Сплатили належне – і працюйте собі вільно. Необхідність такого беззаперечно доводить **Національна банківська ідея: “Лучше меньше да лучше!”**.

Дрібні прояви великого також варті уваги. Маєш заправку у мільйонному місті – сплати до бюджету, скажімо, мільйон на рік. По гривні за мешканця. У містечку або в селі – відповідно до чисельності. Та ще за кожну колонку окремо, щоб через село не “качали” зайвого. Таке ж і на дорогах. Якщо на шляху із столиці до моря – віддай мільйон. А на сільських напрямках – то вже по-божеські. Щоб цікаво було господарю.

До речі. Виправдано стягувати транспортний податок безпосередньо з проданого в роздріб літру пального, а не так, як зараз – з розміру двигуна. І пільг та зловживань не буде, і податок “капати-ме” до бюджету щоденно з усіх заправок. А податківці ретельніше за водіїв будуть стежити за “недоливом”: бо кожна крапля – це приховування податків. Відтак, - зовсім інша “стаття”! Це вам не якісь там “права споживача”! За такого, будь-де розливочний пістолет забезпечить податки: за себе, за хазяїна та транспортний – *“три в одному”*, як всі вже звикли!

Нескладним бачиться “спрощення” роздрібною торгівлі. Будь-якого розміру. За кожен касовий апарат – віддай до бюджету. За розмір торгового залу – окремо. Податок на касу може залежити від розміру площі крамниці. А ще від обсягу виручки. Щоб і кіоски працювали із прибутком, і щоб через них не “пропускали” усіякий левак. Звичайно, слухно врахувати ставками: де продають хлібець, а де - діамантець! За такого і вийде, що і дрібнота буде ціла, і надвелетеньські супермаркети задоволені. Не кажучи вже про податківців. Один раз помірjali метром, облікували пальцем касові апарати – та і пішли собі звітувати та камерально відстежувати. А раз на місяць – рахувати надходження. У стовпчик. Красота!

Окрема пропозиція стосовно ПДВ! “Найкриміналізованішого”! Але і для нього – своє “спрощення”: скасувати його у стосунках між суб’єктами господарювання. Всіх без винятку позбавити “відшкодування”! Залишити ПДВ лише для продажу товарів та послуг фізичним особам – пересічним покупцям. Ось вам і манна небесна: щоденно усі касири в Україні будуть стягувати до бюджету отой горезвісний ПДВ! А банки його будуть щонаочі збирати у готівковому вигляді. Без будь-якого кримінального клопоту (окрім відстрілу інкасаторів за харківським “звичаєм”). Але головне в тому, що “маленькі українці” цього навіть не помітять: вони і зараз цей податок “сплачують” у вартості придбаного.

Упродовж півроку в державі тільки роздрібний торговельний обіг склав

**ВСІМ - ЄДИНИЙ ПОДАТОК!
- КОВЕ ПАХЛО!**

близько 66 млрд гривень. Без рахівниці та калькулятора зазначимо: можна було гарантовано зібрати 11 млрд гривень ПДВ. А всі відшкодувані спіймали б облизня! А ще є продаж квартир, машин, пасажирський транспорт, послуги та інше, зазвичай приховане. Навіть без проФФесорських здібностей можна оцінити можливий початковий рівень "спрощеного" ПДВ у **50-100 млрд гривень річних!** Звичайним підрахунком бухгалтерських "книг продажу". Порівняйте із наявними звітами наших швидкоплинних урядів. Там - сльози та й годі!

Окремим суспільним зиском від "спрощення" ПДВ слід відзначити повне припинення його фіктивного "відшкодування" та зникнення бази хабарницького "оподаткування" в діяльності митниці! Разом із банківською обналічкою та удаваним "перестрахуванням" одразу та навіки щезне **УКРАЇНСЬКА "ЧУМА ХХІ СТОЛІТТЯ" - КОРУПЦІЯ!** Майже зовсім зникне. Ні з чого буде отримувати мільярдні хабарі нашим керманічам. Ось з чого станеться "користь та смак"! По-більшовицькі сміливою виглядає пропозиція залишити ПДВ лише для випадків готівкових розрахунків. Промажнув платіжну карткою через касовий термінал - покращив своє життя вже сьогодні! Принаймні, на 20%. Відтак, усі - від піонера до пенсіонера - вимагатимуть безготівкового обігу грошей. І здійсниться за такого одвічна марксистська мрія: готівкові гроші щезнуть взагалі! Майже зовсім зникнуть. Залишаться, здебільшого, у вжитку мафіозо: для обліку наркотиків, контрабанди зброї та хабарництва. Наче у голівудських блокбастерах. Проте, і шахраї принагідно віддаватимуть належний ПДВ у касовий апарат. Поки їх не спіймають "правоохоронці".

Смішно, але рішучі заходи з розвитку безготівкових розрахунків платіжними картками започаткувала ще позаминула "злочинна влада". Ось і маємо пророків в "свійом атєчествє"!

За прикладом торгівлі відповідно оподатковувати також і надання послуг: готельних, розважальних, транспортних, фізкультурних, будівельних, ремонтних, банна-прачєчних тощо. Все конкретно обрахувати: преміщення, устаткування, ліжка, номери, вагони, літаки, автомобілі, путівки, квитки та інше. Та через касу і платіжні картки. "Спрощені" податки потечуть річками до казначейства! Сповнять його неоссяжно! Рідкісний міністр фінансів (звісно, не поточно-тимчасовий) тоді зможе витратними бажаннями долетіти до середини бюджетного Дніпра! Отаке трапиться.

Безумовно, існуюча єдина ставка оподаткування доходів фізичних осіб якнайліпше сприяє втіленню запропонованого. Вона ж наочно свідчить, що "працєсс ужє пашол"! А загальне спрощення податків - вже давно неминуче.

Наразі останнім (після ПДВ) гальмом виглядають соціальні нарахування на заробіток. Теперішні 40% живлять виключно банківську обналічку. Сучасні пропозиції об'єднати фонди та зменшити відрахування до 20% залишаються майданними балачками. Як до діла, не слід стримуватися у бажанні досягти світлого майбутнього вже сьогодні.

Нарахування треба залишити відповідно мінімально встановленій заробітній платні. Саме вони повинні забезпечити кожному отримання в майбутньому пенсії у початковому розмірі. **Всім громадянам - єдину пенсію.** Бо і на тепер гарантовано маєш соціальну підтримку, хоч би і дня не працював у житті.

Відтак, звільнена від "нарахувань" заробітна плата буде нічим не обмежена. Вона стане потужним джерелом і для страхової медицини. Люди самі даватимуть раду отриманій винагороді. Банки, пенсійні, страхові та інвестиційні фонди, золото, коштовності, валюта, нерухомість - будь що на власний розсуд стане запорукою забезпеченої старості. Тільки працею! До повного пенсійного віку. Можна і байдкувати, або працювати "сам на себе", як американці. Але обов'язково сплачувати мінімально встановлені соціальні внески. Не хочеш - суспільство відстежить та через суд примусить до громадських робіт, продасть твоє майно або запроторить до буцигарні. Якщо будеш красти. А всі "заслужені" пенсії - негайно заборонити. Геть "особливі заслуги" та "особливості пенсійного забезпечення"! Заробітна платня - єдине мірило здібностей та суспільного значення для усіх! Важко працюєш - багато заробляєш. З того і забезпечиш собі пенсіон, як станеться. А "від держави" - всім однаково!

Отак все і складеться. Роботодавець визначить заробіток. Нарахує мінімальний соціальний внесок. Утримає єдиний податок з платні робітника. Безмежну решту віддасть у наймані руки: отримуй та володарюй заробленим! Відповідно збільшаться витрати громадян та, як наслідок, збір податку на додану вартість... Чи погодяться на таке сучасні підприємці? А куди вони подінуться?! Обналічку закриють, ПДВ фіктивно не відшкодують, "чорний нал" - тільки через касу та в банк. А там не тільки 20% готівки отберуть, а ще й 20 років можуть "дати". За ухиляння від спрощеного оподаткування. А ще й робітники вимагатимуть повної безготівкової прозорості! Бо самим треба буде відкласти "на старість". Ось так всі і порозуміються. Через податкове спрощення.

Омріяно радістю для великого виробництва стане відмова від надскладної бухгалтерії та збільшення обігових коштів на розмір скасованого ПДВ. Та її ще можна підсилити умовами залежності податку на прибуток від частки заробітної платні у валових витратах. Досяг, скажімо, 70% - звільняєшся від сплати податку на прибуток! Кожен тоді ретельно обміркує власну вигоду та зиск

від спрощення податків.

Звісно, очікувати на підтримку запропонованого можновладними еККономістами - марна справа. Майже безнадійна. Особливо, з огляду на їх "революційні" балачки щось там зменшити на 1-2%. Через рік-п'ять. Може статися. А чим тоді їм харчуватися, як не з банківської обналічки, фіктивного "відшкодування" ПДВ, удаваного "перестрахування" до офшорів, митних хабарів та іншої "боротьби з усім організованим"? Відтак, помруть "любі друзі" та системно-капітальні менеджменти з регіонів: Схід і Захід - разом!

БЕЗ НАДІЇ - СПОДІВАЙМОСЯ! Саме дослідженню невідворотності втілення загальної спрощеної системи оподаткування виправдано присвятити свої перші зусилля аККадемікам новоствореного Інституту Лесі Українки. Тому що поетично передбачила започаткування та триумфальний розвиток спрощенки у майбутній незалежній державі. Слава їй!

Проте, і на рідних теренах сьогодні не пасуть задніх. Подібно до видатного Лінкольна вдалося долучити заНАТОС-прямованих ЄВРОбоченців до ПІСУАР-них намірів. На черзі - наступний рішучий крок за прикладом великого Рузвельта. Не всі сьогодні пам'ятають, але у тридцять роки минулого століття американському президентові випало долати дві сьогодинішні українські біди. ПДВ та обналічку. З того часу і до тепер в Сполучених Штатах немає податку на додану вартість. І живуть добре! (- до відома колгоспних бухгалтерів!). А з обналічкою вчинив Рузвельт по-ленінськи: ввів до банків національну гвардію. Про таке було написано свого часу у всіх радянських підручниках з історії. Тільки не казали, навіщо воно було зроблено.

Оце б нам подібне утнути! Слід біля кожної видаткової каси поставити вояка української армії (не плутати із УПА!). Щоб усім народно-депутатним "алігархам" при спробі обналічить грошеня - та прикладом у зуби! "Каторіє тут врємєннє?! - Слазє! Кончілась вашє врємя!"

УКРАЇНСЬКА СИСТЕМА СПРОЩЕНОГО ОПОДАТКУВАННЯ СТАНЕ ДОРОГОВКАЗОМ РОЗВИТКУ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ!

Куди там британським Джерсі та Гернсі! Завдячуючи можливості назавжди позбутися невинуватої бухгалтерської тяганини, наша Держава потужно скерує інвестиційні потоки на користь своїх громадян. І тоді очманілі погранці-литвиновці знесиляться цілодобовим безвізовим оформленням найбагатших фінансистів. Які літаками, суднами, потягами, автомобілями та просто рачки намагатимуться за всяку ціну перетнути кордони рідної неньки. Бо кожному підприємливому у світі буде маритися українська **Національна податкова ідея: всім - єдиний податок!**

В.М.Кулінич

ХТО БУДЕ КОНТРОЛЮВАТИ ДОТРИМАННЯ ЗАКОНІВ

В нашій газеті №10 (60) за 16-31 травня 2006р. публікувалося звернення десятків батьків школярів до голови міста Нетішин Смишляєва О.Є. Мова йшла про різні побори в школах міста. Сьогодні публікуємо відповідь голови міста на цю публікацію, одній із запитуючих.

Шановна Тетяно Саватіївно!

Розглянувши колективне звернення від 9 червня 2006 року, повідомляємо.

Матеріально-фінансове забезпечення загальноосвітніх та дошкільних навчальних закладів міста здійснюється за рахунок коштів бюджету міста. На жаль, у бюджеті міста немає достатньо коштів для повного забезпечення освітніх закладів міста.

Закон України „Про благодійництво та благодійні організації” визначає одним з основних напрямків благодійництва сприяння розвитку освіти і поліпшення матеріального становища набувачів благодійної допомоги, що передбачає можливість надання благодійної допомоги юридичними та фізичними особами загальноосвітнім та дошкільним навчальним закладам міста.

До відома директорів загальноосвітніх та дошкільних навчальних закладів міставедена інформація про необхідність дотримання при надходженні благодійної допомоги Порядку отримання благодійних (добровільних) внесків і пожертв від юридичних та фізичних осіб бюджетними установами і закладами освіти, охорони здоров'я, культури,

науки, спорту та фізичного виховання для потреб їх фінансування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 серпня 2000 року №1222, Порядку розподілу товарів, отриманих як благодійна допомога, та контролю за цільовим розподілом благодійної допомоги у вигляді наданих послуг або виконання робіт, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 серпня 1998 року № 1295, та Інструкції про кореспонденцію субрахунків бухгалтерського обліку для відображення основних господарських операцій бюджетних установ, затвердженої наказом Державного казначейства України від 10 липня 2000 року № 61, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 14 серпня 2000 року за №497/4718.

Необхідно зазначити, що управлінням освіти виконавчого комітету міської ради систематично вживаються усі заходи щодо попередження таких негативних явищ як вимагання керівниками навчальних закладів від батьків коштів на ремонт приміщень закладів освіти, придбання обладнання, подарунків для вчителів та вихователів, збір коштів у навчальних закладах міста на організацію випускних вечорів тощо. Директори шкіл попереджені про персональну відповідальність за такі дії.

Якщо Вам відомі конкретні факти вчинення порушень з боку керівників навчальних закладів чи педагогічних працівників просимо інформувати виконавчий комітет міської

ради.

**Міський голова
О.Є. Смишляєв**

Від редакції.

Олександр Євгенович, виявляючи що саме трактують наведені ним у відповіді дописувачці закони, не без підстав розраховував на розуміння, що в них йдеться про необхідність фіксування кожної дії щодо брання грошей чи іншої допомоги від батьків учнів. Але все ж є у цій відповіді дещо дивне. Збір коштів з батьків, таємно ніколи не робиться, і всім (хто хоче) відомо час, коли це робиться, то чому б не зобов'язати відповідні органи, щоб вони контролювали дотримання оцих законів під час кожного такого збору? Адже батькам не хочеться показувати пальцем на вчителів своїх дітей, а от у державних службовців є такий обов'язок, (який, до речі, оплачує податками кожен батько). Відповідь виглядає так, що гроші можуть збирати як кому вздумається. Чи не так? Хотілося б почути для запитуючих батьків відповідь на це питання керівництва освіти міста.

Можливо голові міста хтось заважає розібратися з освітою, бо ж тисячі освітян заявляли, що керівник освіти не той кому можна довірити організацію і керівництво освітою, та чомусь діє мляво.

Проте події свідчать, що в місті з освітою стосовно поборів питання не вирішене, навпаки, виглядає - наче заохочується, навіть із цієї відповіді.

І ДИПЛОМА НЕ ДАЛИ І АТЕСТАТА НЕ ВІДДАЮТЬ, ЯК ЗУБИ НЕ НАБ'ЮТЬ

закінчення, початок на стор.1

(вже усі сто гривень). І віддав її лише тоді, коли син прийшов з мамою.

Слідчий замовчав у постанові, що Муха В. М. використовує те, що працює **майстром - викладачем** в НПЛ № 23 – що він є службовою і посадовою особою, і замовчав, які його повноваження стосовно стипендії, стосовно прийняття і видачі документів абітурієнтів і учнів, котрі закінчили навчання.

Слідчий замовчує, що учень Касянчук не лише добре вчився, а й краще за інших показав себе на практичних заняттях. Що в сім'ї учня Касянчука (з ним) п'ятеро дітей, з них двоє семилітніх близнят, що мати безробітна.

Слідчий взагалі замовчує причину конфлікту - неприйняття майстром – викладачем звіту учня (дипломної роботи, щоденника практичних занять, характеристики з місця проходження практики, наряду виконання робіт), чи було це з метою недопуску його до захисту дипломної роботи і не видачі диплому (що й сталось) для того, щоб змусити учня заплатити 80 гривень з стипендії, яких учень не хотів платити, – і не спростовує цього.

Слідчий замовчує, що майстер Муха

В.М. неодноразово записував Касянчука О.М. на диктофон під час вимагання Касянчуком Олександром своєї стипендії.

Слідчий замовчує, що майстер Муха В.М. тягнув колишнього учня Касянчука за коридору до кабінету учбової частини, порвав на ньому куртку, до того як бив у зуби Касянчука. Що майстер Муха, до того як він бив у зуби учня Касянчука, спочатку бив у груди учня, та його відтягнули присутні вчителі (про що кожен написав пояснення), покликали заступника директора і як той вивів його на коридор, то як повернувся в кабінет, знову бив в зуби після запитання: чи підпишеш обхідний лист?

Слідчий замовчує також, що Касянчук їхав з воєнкомату з друзями і зайшов в училище не бити майстра Муху В.М., а забрати документи.

Також просимо перевірити ознаки корупції по факту винесення постанови. **Голова Ради ЗБЗС „17” жовтня 2006 р. підпис А. Г. Войтко**

Гадаємо, що міській владі міста Нетішин треба зважити, що освіта це не лише школи і дитсадочки, а й інші усі учбові заклади і що влада повинна відповідати за ставлення там до

учнів. Поцікавитися треба, чому в ліцеї беруть мзду з стипендії, як стипендія опиняється в руках майстра, і чи правильно б'ють? Чи можна бити після того, як записав учня на диктофон декілька раз, так щоб він про це й гадки не мав? Чи то Муха В.М. винен, чи може там не можливо без таких обійтися, щоб підтримувати „належно” заведений „порядок”? Доречі, кажуть, що раніше там учні збиралися групами і „виховували” деяких майстрів кулаками.

Багато питань, які не варт покладати лише на суд, прокуратуру, особливо на таких, котрих Муха В.М. не боїться. Для чого там директор, вірогідно для того, щоб виганяти майстра, як не вміє зуби бити? Доречі, кажуть люди, що ніхто Муху В.М. не виганяв. І точно відомо, що коли директор приходив до дому до Касянчуків, то обіцяв віддати диплома Олександрю в грудні, а після обіду того ж дня (13.10.06) сказав, що віддасть лише в лютому – безрезні. Тому, мати Олександра запропонувала директору написати цю обіцянку, якось зафіксувати, але він цього не зробив. Тож цікаво, хто господар належного порядку в цьому закладі?

ПРО НАВЕРНЕННЯ ВІРУЮЧИХ — НЕ ЗАВЖДИ ТУДИ, КУДИ БОГ ВКАЗАВ

закінчення, початок на стор. 3

них позовів до суду, та Бог береже праведних і жодного борця на наругу не віддав.

Деякі конфесії все ж молилися і тепер інколи моляться за наших борців, а тому вірю, що дасть Бог дійсних намісників Бога, яким набридло і боятися, і перед злодіяками прогинатися, потакати їм і вклонятися, що час цей Бог приблизив, і закликаю повернутися лицем до віруючого, навчити його виконувати діла Божі, “аж поки є день” (Ів9:4):

- праведний не має схилитися перед безбожним Мт4:10;

- не будь переможений злом, але перемагай зло добром Рм6:18-19;12:21;

- ненавидіти зло (Рим12:9; Пс97:10;119:104,113,128;Об’явл2:2);

- не схилитися перед безбожним (Євр13:6;Прип25:26);

- конче виявляти лихе в діях свого ближнього (1П2:16;Ів3:21);

- відплатіть ви йому... за вчинки його... скільки він славив себе та розкошував, стільки муки та смутку завдайте йому! (Об’явлення 18:4-7);

- чиніть правосуддя та правду, і рятуйте грабованого від руки гнобителя Єр22:3;22:15-16 коли правосуддя та правду чинив він, тоді було добре йому, він розсуджував справу нужденного й бідного, тоді добре було!;

- навчіться чинити добро, правосуддя жадайте, карайте грабника, дайте суд сироті, за вдову заступайтеся! Іс1:17, не боятися гнобителя (Іс51:12-14;Пс56);

- чинити право та правду (Пс119:121 - щоб Бог не віддав переслідникам).

Дайте ж кожному із влади побачити, хто він є перед Богом у ставленні до підлеглих, до малозахищених, до беззахисних, немічних – очима (голосом з майдану) підлеглих. Поясніть віруючим, що Бог, крім любові, має: лють і гнів (до тих,) хто противиться правді, але кориться неправді (Рим2:8).

Он, як каже Бог. А назвіть Ви, наставники, день, коли хтось з вас не корився неправді, яка щоденно діється у ставленні до злиденних, хто з вас виявив лихе в діях влади й чинив право та правду? Якщо влада (для звіту про її окомилувальне милосердя) видасть справжній документ

на користь бідних, то з участю віруючих його приховують від бідних та вишуковують шляхи скористатися ним самим, вкупі з родичами багатих. Звичайно ж, що у таких випадках віруючого або незаслужено захочують, або - як слухняного не обмежують в пільгах, не виганяють з роботи.

То не правда, що Бог ненавидить тільки розбій, бо й кривду усяку, і понад усе кохає правосуддя (Іс61:8). То ж чи до кривди сьогодні повинні інакше ставитися, чи до правосуддя, чи відхрещуватися від них (Іс51:12-14)? Чи ж це нині не гріх? Павло в Новім Завіті картає: “ви ще не змагались до крові проти гріха (Євр12:4), та: “А ви, коли маєте суд за життєве, то ставите суддями тих, хто нічого не значить у Церкві (1К6:4)? Настав, час, щоб Божі люди суддями були. В тім що це ще не так – є вина “намісників”, бо вірно вчить лиш не брати участі в неплідних ділах темряви (і то – береже!). Але скажіть, хто з вас коли докоряв кому із влади за темні діла? А чи рідко ці темні діла (наприклад, відмивання грошей) робляться без вашої декого участі? І що в тім не від Бога, якщо суддею, прокурором, депутатом, керівником буде людина з Його – Христової Церкви? Щира людина перед Богом, добра, яка непохитно стоїть за людей, яку й благословити не гріх. Поясніть прихожанам, що по-божому краще докоряти за неплідні діла, (ніж просто) не брати участі в них (Еф5:11-13;Іс52:11-12). Що той, “хто від злого відходить грабований, - в нього право відібране (Іс59:15), і що заступатися за такого певне треба насамперед віруючим (Іс59:16;51:9;42:22). Поясніть народу, що не як манна з неба прийде спасіння – ні, а: “земля породить спасіння та правду й разом зростуть (Іс45:8)!” Що піст Божий (Іс58:6) – (це) “розв’язати кайдани безбожності, пута ярма розв’язати й пустити на волю утиснених, і всяке ярмо розірвати!

Кому, як не віруючим, знати, що через Господа усправедлюються (Іс45:25), і “хто від Бога, той слухає Божі слова” (Ів8:47). То ось вони ті слова і ще багато подібних в Біблії, то дайте спраглим цієї Господньої правди, адже народ її шукає, дивується, чому їм її на блюдці не подають, бо ви сховали те, що вона з неба не впа-

де, що їй нам ростить треба, боротися за неї, до крові стояти.

Декому, хто з віруючих не знає, що означає для народу: прагнути - бути спраглим, такому (уявно) голову пхніть під воду і – поки він там думає, що з ним жартують, – то він ще не прагне, тримайте, а як починає в руці, яка тисне, пальці крутити й кусати, аби вирватись, - то вже прагне.

Кличте до правдивого Бога, а не до того, який вуха лоскоче. І всі щирі підуть до вас, і не буде вашій конфесії конкурента, як не було їх у Христа на хресті, і в апостолів усіх. Пора давно настала не тільки турбуватися про те, щоб вірили сліпо, як Авраам, що перед Богом й сина готовий був вбити. А пояснити, що Авраам не має в Бога похвали (Рим4:2), а має Яків-Ізраїль-богоборець, що стояв за народ (Буття32:29); що Бог зненавидів за те Ісава (Рм9:13), що стояв за свій живіт більше, ніж за благословення Боже; що Мойсей і вбив, вступаючись за людину, проте пророком став; що Бог кличе “боротися проти - початків, проти влади, проти світоправителів цієї темряви...” (Еф6:12;). Звичайно, боротися не Мойсеєвими методами, бо вже демократію Бог дає, але досить людей лиш першої мудрості - страху Господнього вчити, - пора вже все оце їм відкрити (1П3:21-22;4:17) - вчити Словом Божим: “Не зміцнюйте руки безбожного” (Єз13:19,22) і аби “бути чистими від крові всіх, не вхилийтесь об’являти усю волю Божу” (Дії 20:26-27)! Беріть участь в плідних ділах Світлих, в активнім творінні добра, у встановленні справедливості на землі, в утвердженні правди на ній! Благословляйте нам від Бога правителів, суддів, прокурорів, депутатів, керівників, міністрів, президента. Усі – хай будуть тими, що готові швидше себе віддати вбити, ніж пересічну людину скривдити. Лише за таких обставин ми будемо жити в раю.

Я вас благословляю на це і закликаю до цього, і хай вас Бог благословить!

Анатолій Войтко

*день, що створив Господь - життя в правді, в Божих настановах (Пс118:18-24)

ДОПОМОЖИ СОБІ!

Ця газета допомагає Вам — відкриває очі на все, що творять з Україною і українцями різного рангу чиновники. Захищає інтереси принижених, знедолених, обманутих і утискуваних. Ми друкуємо: як захистити себе від беззаконня, як захиститися від перевірки контролюючих органів, що зробити для того, щоб Вас не обманули, при оплаті житлово-комунальних послуг, як не давати хабарі. Пишемо про те, як вижити в наш жорстокий час і залишитися людиною за будь-яких обставин. Як добром перемогти зло, викриваючи його. За Вашим бажанням газета буде Вам трибуною в світ, бо Ваші публікації (Ваш погляд і думка, викладені в цій газеті) розповсюджуватимуться через мережу Інтернет в світ. Газета внесена до **Каталогу загальнодержавних видань** (на сторінці 19), **виходить двічі на місяць**. Передплатний індекс — **08697**, **ціна одного примірника 50 (54 по Укр.) коп.**

Ціна (кінцева) на кв. по Хм. обл. - **Згрн. 24 коп.**; по Україні - 3 грн. 40 коп. Відповідно: на місяць: 1 грн і 1грн. 8 коп.

Передплату на „Вісник малозахищених” зобов'язані приймати всі відділення поштового зв'язку та листоноші. Про кожен випадок відмови у передплаті і про будь-які проблеми (деяка влада нам ще перешкоджає) просимо повідомляти редакцію (адреси і телефони — в кінці газети).

Дорогі друзі! Ви розумієте, що цій газеті від влади підтримки ще нема.

Передплатою Ви ЗРОБИТЕ посильний внесок у нашу спільну боротьбу за справедливість та правосуддя в Україні, за життя в правді — своє, дітей та онуків.

Можливі іноді затримки й з нашої вини, бо не завжди вчасно знаходимо гроші на друк, але зривів випуску ще не було і надалі, дасть Бог, будемо жити!

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Продовження, початок в ВМ №16(72)

Закон регулює питання практичної реалізації громадянами України наданого їм Конституцією України права вносити, зокрема, в органи державної влади пропозиції про поліпшення їх діяльності, викривати недоліки в роботі, оскаржувати дії посадових осіб державних і громадських органів.

Статтею 55 Конституції України передбачено право судового та Іншого правового захисту своїх прав та інтересів кожним громадянином. Частиною 5 цієї статті III встановлюється загальне і всеохоплююче право “будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань”.

У разі порушення прав громадянина, слід звертатися до тих органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових і службових осіб цих органів, що за своїми функціональними обов'язками повинні вирішувати підняті громадянином питання щодо його порушених прав і які відповідно до ст. 15 та ст. 19 Закону України “Про звернення громадян” зобов'язані об'єктивно та вчасно розглядати прийняті звернення, перевіряти викладені в них факти, приймати рішення відповідно до чинного законодавства України, забезпечувати виконання прийнятих рішень та повідомляти громадян про результати розгляду звернень.

Під зверненнями громадян слід розуміти викладені в письмовій або усній формі пропозиції (зауваження), заяви (клопотання) і скарги.

При цьому треба відрізнити заяви від скарг. Ці відмінності визначені ст. 3 Закону України “Про звернення громадян”.

Скарга — звернення з вимогою про поновлення прав і захист законних інтересів громадян, порушених діями (бездіяльністю), рішеннями державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, об'єднань громадян, посадових осіб.

Джерело НДІ Коцюхов С.Д., Київ 2003р.

„КЛУБ” УКРАЇНСЬКИХ МАГНАТІВ, ПОПОВНИВСЯ — ЗА РАХУНОК...

На початку вересня польський часопис „Впрост” провів рейтинг найзаможніших олігархів Центральної та Східної Європи. Перших десять місць цього рейтингу займають росіяни на чолі з Романом Абрамовичем, статки якого оцінено в 19,5 мільярда доларів.

Одинадцяте місце журнал віддав Ренату Ахметову. В його мішку 7,2 млрд. доларів. Торік Ренат Леонідович, за версією того-таки „Впросту”. Мав „усього” 2,1 млрд. і був 15-тим. Український магнат Ренат Ахметов примножив за рік (у тісній співпраці з урядом Януковича) — 5,1 мільярда статку.

І загалом „клубу” українських магнатів є чим потішитися. Якщо минулого року до аналогічного рейтингу польського журналу входило сім олігархів, то тепер їх там — аж п'ятнадцять. Тринадцяте місце в списку — за Ігорем Коломойським (6,3 млрд., торік мав 2,8 і займав 12-те — найвище серед українців — місце). Українську трійку замикає зять экс-Президента Віктор Пінчук: у нього є власності на 3,5 мільярда доларів (мину-

УРЯД ЯНУКОВИЧА

В неділю (8.10.06) ввечері телебачення по Інтеру, розповідаючи про шахрайства з газом продемонструвало, як газ виробником збувається за 110 а споживачем (тобто нами) споживається за 670 гривень за одну й ту саму одиницю виміру.

Цікаво, якщо б ввели в Україні окремо енергетичні прокуратуру, податкову міліцію і слідчі органи, - як би це вплинуло на ціну для споживача — для нас?

лоріч було півтора).

Якщо вірити „Впросту”, то серед українців у грошах втратив тільки один магнат — Федір Шпиг: у 2005 — му поляки приписали йому 800 мільйонів доларів, а в 2006 — му — вже 650. Всі інші олігархи заробили, а восьмеро українців, як уже згадувалося, стали „новачками” в рейтингу. 22 — й — Сергій Тарута (3,1 мільярда), 27 — Дмитро Фірмаш (2,4 млрд.), + 33 — Едуард Шифрін (1,65), 35 — Володимир Бойко (1,6), далі Костянтин Жеваго (1,4), Олександр Ярославський (1,3), Володимир Матвієнко (1,25), Сергій Буряк, Василь Хмельницький і Федір Шпиг (по 650 мільйонів доларів), Петро Порошенко — 500 млн. доларів і Віктор Нусенкіс (450млн.)

Насамкінець треба додати, що ці рейтинги — вельми умовні, і в порівнянні з іншими журналами різниця відчутна. Але факт накопичення капіталу українськими магнатами очевидний. І звідки беруть гроші...*Клим Крикотун*

ШІСТЬ ШКУР ДЕРЕ

Певне, щоб вона стала більшою не на зарплату цим органам, бо вони б її отримували з державної (тобто нашої) кишені, - а на кількість шахраїв в цих органах помножене на простоту їхнього шахрайства.

Проте, не хвилюйтеся. Уряд Януковича не допустить такої конкуренції. Та й у Верховній Раді, і в органах прокуратури чимало тих, хто з шести шкур, що — ціною на газ з нас здирають, собі „фуфайки” шийють. **В. Зуб**

„Вісник малозахищених”

Інформаційна громадсько-політична газета.
Засновник - ГО “З'єднання борців “За справедливість”.
Свідчення про державну реєстрацію **КВ № 9485** від 11.01.2005 р.
Голова редакційної ради
Анатолій Войтко

Адреса редакції:

вул. Набережна, 7, м. Нетішин,
Хмельницька обл., індекс 30100
тел.: (03848) 3-22-14,
факс: (03848) 3-45-23
e-mail: zbz@nh.km.ua

Виходить двічі на місяць (до 20 і до 5)
Розповсюдження газети безкоштовне, а для передплатників (передплатний індекс **08697**) і бажаючих купити у роздріб — за пільговою ціною: по Україні 54 коп., по Хмельницькій обл. 50коп.

Редакційна рада не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки. Редакційна рада залишає за собою право відбору та редагування надісланих матеріалів. У разі необхідності редакційна рада буде погоджувати відредагований текст матеріалу з його автором. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. У разі передруку посилання на “Вісник малозахищених” обов'язкове

Банківські реквізити:

р/р 26004301071 ВАТ держощад. Банк,
м.Славута МФО 375155, Код ЄДРПОУ
22764531

Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій
Виявляйте, картайте, допомагайте -
ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Газета друкується у
ПП “ПАРІ-БРОК”
місто Нетішин
Тираж: 500 Зам. № 303